

[Povlsen.]

Teatret paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. aarlig, et Beløb, som jeg hævdede sikkert ikke vilde slaa til, og Tiden viste da ogsaa, at det blev meget betydeligt overskredet.

Paa mit Partis Vegne udtalte jeg, at man allerede da burde tage under alvorlig Overvejelse, om Staten kunde vedblive med at opretholde mere end een Kunstart, nemlig Skuespillet, og at Hovedstadskommunerne burde træde til, hvis Operaen og Balletten ogsaa skulde opretholdes, hvilket i høj Grad maatte ønskes. Jeg udtalte, at det allerede da burde tages under Overvejelse at lade det kongelige Teater overgaa fra at være en Statsinstitution til at blive en selvejende eller privat Institution med et begrænset Tilskud fra Stat og Kommuner, mod at der ydedes visse kunstneriske Garantier for Teatrets Drift, idet det maatte antages, at Teatret under privat Ledelse og med privat økonomisk Risiko kunde drives adskilligt billigere end nu, da Staten dækker ethvert Underskud. Fra det daværende Venstreministeriums Side ønskede man imidlertid ikke at gaa ind i Overvejelser af den Art. Den foreslaede Ordning gennemførtes mod det radikale Venstres Stemmer.

Efter at den nye Teaterbygning var færdig, faldt det i den nuværende Undervisningsministers Lod at gennemføre den deraf følgende Teaterordning med Dobbeltscenedriften. Fra alle Sider blev der givet Ministeren Tilslutning til hans Forslag i saa Henseende, og alle vil sikkert erkende, at Ministeren loyalt har søgt at gennemføre Ordningen. Naar denne dog strandede, maa det ikke glemmes, at dens Gennemførelse fra første Færd stødte paa de største Vanskeligheder. En meget uheldig Start havde Nyordningen til Dels paa Grund af Forhold, ingen var Herre over, og siden lagde de økonomiske Forhold her i Landet naturligvis ogsaa de største Hindringer i Vejen for Ordningens lykkelige Gennemførelse. Den strandede, og vi staar derfor nu overfor Nødvendigheden af atter at skulle beskæftige os med det kongelige Teater, idet Ministeren efter Loven snarest efter Oplysningen af Dobbeltscenen skal forelægge Forslag til en ny Ordning for Rigsdagen. Ministerens Forslag gaar ud paa at bevilge 750 000 Kr. til Opretholdelse af det kongelige Teater med de tre Kunstarter for eet Aar, saaledes at der imidlertid kan blive Tid til at forberede en ny Ordning, som skal være en endelig Ordning, hvorved Statstilskudet maa nedsættes betydeligt.

Det vil altsaa sige, vil en og anden hævde, at den gamle Ordning fra før Dobbelt-

scenen fortsættes endnu et Aar. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Den gamle Ordning, der her tænkes paa, gennemførtes af Undervisningsminister Appel i 1911.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt erklærede, at vi overhovedet ikke havde nogen Teaterordning, da denne Lov af 1911 jo skal bortfalde ved Udgangen af indeværende Sæson, men saa har vi jo den, som forhaabentlig inden ret længe vedtages ved Afstemningen over Finanslovsforslaget. Denne gamle Appel'ske Ordning indeholdt en § 6 med en højst uheldig Bestemmelse om, at hvis Teatret behøver midlertidig Støtte, ydes det fornødne Beløb af Statskassen. Det vil altsaa sige en Bestemmelse om ubegrænset Statstilskud, og Statstilskuddet voksede da ogsaa paa denne Maade Aar for Aar, saaledes at det i enkelte Aar naaede tæt op imod et Par Mill. Kr. Alt i alt naaede man op til, at Staten ydede Forstrækninger til det kongelige Teater for ca. 14—15 Millioner. I Modsætning hertil fastsættes nu Tilskuddet til Teatret til 750 000 Kr. for et Aar, det vil sige ca. Halvdelen af det gennemsnitlige aarlige Tilskud, Teatret har modtaget fra Staten den sidste halve Snes Aar. Kan Teatret ikke klare sig hermed, bliver det Rigsdagens Sag at bestemme, hvad der da skal ske.

Den endelige Ordning af Teatrets Forhold er ikke truffet med dette Forslag, men indenfor Finansudvalget er der, jeg kan vel sige, et enstemmigt Krav om, at en saadan nu træffes, som det radikale Venstre havde ønsket, det var sket allerede for fem Aar siden. Forudsætningen for Bevillingen af de 750 000 Kr. for det kommende Finansaar er da ogsaa for vort Vedkommende, at der nedsættes en Kommission med Repræsentanter for Rigsdagen, Hovedstadskommunerne, Teatret og Radiofonien til Udarbejdelse af et Forslag til en endelig Ordning, hvorefter Teatret eventuelt, idet det ophører med at være en Statsinstitution, gaar over til at blive en privat ledet Institution med begrænset Tilskud fra Statens og Hovedstadskommunernes Side.

Et Samarbejde med Radiofonien vil sikkert her komme i Betragtning. Radiofonien har Brug for Teatret, og Teatret kan gennem denne komme i Forbindelse med vide Kredse af vort Folk. Regelmæssig Optræden af det kongelige Teaters Kunstnere ude omkring i Landet vil ogsaa kunne gennemføres. De Forsøg, der er gjort i saa Henseende i den seneste Tid, navnlig fra Operaens Side, har været meget vellykkede, og rundt omkring fra lyder der stærke Krav